

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/153/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012633
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121012633.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Dušana Szabó a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného R. F., nar. XX. X. XXXX v K. H. N., trvalé bydlisko N. XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 29. decembra 2021, sp. zn. 2T/9/2021, na neverejnom zasadnutí konanom 30. decembra 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného R. F. zamietla.

odôvodnenie:

- Okresný súd Trnava uznesením z 29. decembra 2021, sp. zn. 2T/9/2021, rozhodol tak, že podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) ponechal obvineného R. F. (ďalej len obžalovaný, keďže vo veci bol nariadený termín HP - § 10 ods. 13 Tr. por.) vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. a podľa § 80 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. nenahradil väzbu obžalovaného ani jeho písomným sľubom, ani dohľadom probačného a mediačného úradníka.
- V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že po preskúmaní celého spisového materiálu, najmä podanej obžaloby, priloženého vyšetrovacieho spisu a po oboznámení sa so stanoviskami procesných strán, dospel k záveru, že pokiaľ ide o dodržanie lehôt trvania väzby u obžalovaného, s prihliadnutím na deň, kedy prokurátor podal na neho obžalobu, možno konštatovať, že v danom prípade bol dodržaný postup podľa § 76 ods. 2 Tr. por.
- Skúmajúc materiálne podmienky väzby v štádiu trestného konania po podaní obžaloby, dospel okresný súd k záveru, že existuje dostatočné podozrenie z toho, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu, pričom v tomto smere okresný súd poukázal na výsledky doterajšieho vyšetrovania, ktoré v odôvodnení zrekapituloval. K právnej kvalifikácii skutku v obžalobe okresný súd uviedol, že táto zodpovedá stavu veci a zákonu.
- Pokiaľ ide o dôvody tzv. útekovej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. okresný súd dospel k záveru, že tieto u obžalovaného naďalej trvajú v rozsahu, ako boli ustálené v prípravnom konaní pri rozhodovaní o vzatí obžalovaného do väzby. Vtedy súdy poukázali na to, že hoci obžalovaný je štátnym občanom Slovenskej republiky s trvalým bydliskom na území Slovenskej republiky, tak sa na území našej krajiny dlhodobo nezdržiaval, ale podľa správ žil ako bezdomovec v Českej republike, S. X - D. a pohyboval a v časti S. X - B.. A aj napriek tomu, že mu bolo oznámené uznesenie o vznesení obvinenia a bol v procesnom postavení obvineného po zákonom poučení aj vypočutý, tak sa nezdržiaval na adrese, ktorú orgánom činným v trestnom konaní uviedol, naopak dlhodobo sa zdržiaval na neznámych miestach, čím sa stal nedosiahnuteľný pre orgány činné v trestnom konaní. Jeho správanie po 17.09.2019 až do jeho zatknutia súdy jednoznačne vyhodnotili ako útekové, teda vedené úmyslom skrývať sa na neznámom mieste, aby sa vyhol trestnému stíhaniu, resp. trestu. Takto zistené správanie obžalovaného potom viedlo súdy k obave, že bude v takomto konaní pokračovať, čo zakladalo dôvod väzby. Súdy tiež uviedli, že nie je povinnosťou obžalovaného zdržiavať sa na adrese trvalého pobytu, ale je jeho povinnosťou ako osoby v procesnom postavení obvineného, informovať orgány činné v trestnom konaní o adrese jeho

aktuálneho pobytu tak, aby mu bolo možné doručovať písomnosti. Faktické správanie sa obžalovaného pred jeho zatknutím tak podľa súdov svedčalo o snahe vyhýbať sa vyšetrovaniu.

5. Okresný súd sa s touto argumentáciou stotožnil a dodal, že z obsahu spisového materiálu ako aj z výsluchu obžalovaného vyplýva, že na území Slovenskej republiky nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, nemá hnutel'ny majetok a nie je zamestnaný, že posledných niekoľko rokov býval v spoločnej domácnosti s poškodenou na rôznych miestach v podnájmoch, kde na spoločnú domácnosť prispieval len vtedy, ak si brigádne zarobil nejaké peniaze. Niekoľko mesiacov býval v spoločnej miestnosti s bývalou priateľkou D. N., s ktorou má maloletú dcéru Q., nar. X.X.XXXX, tá však zo spoločnej domácnosti odišla po rozchode s ním.

6. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia dal obžalovanému aj odpoveď na to, prečo neakceptoval jeho tvrdenia uvedené v žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, že pôjde bývať k bývalej priateľke D. N.. Okresný súd poukázal na jej výpoveď pred vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava 10.11.2021 v prítomnosti obhajkyne, kde uviedla, že pri agresívnom správaní obžalovaného, keď mal tie svoje stavy, tak aj ona mala z neho strach. Vzťah ukončila ona, pretože ako keby ani neboli partneri, on jej urobil hanbu v pôrodnici, keď tam prišiel pod vplyvom drog a správal sa agresívne. Jej rodičia nedovolili, aby on k nim domov chodil, ale rok sa s ním ešte stretávala. Potom aj s poškodenou Z. F. odišiel do S. a ona absolvovala liečenie v Pezinku, ona vedie nový život a má nového priateľa, pričom býva u rodičov na adrese F. XXX.

7. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd ustálil, že obžalovaný reálne nemá možnosť zdržiavať sa na adrese F. XXX, lebo nejde o rodinný dom jeho bývalej priateľky, ale o rodinný dom vo vlastníctve jej rodičov, ktorí v minulosti jednoznačne nesúhlasili s tým, aby obžalovaný navštevoval ich dcéru v tomto rodinnom dome. Ak aj zmenili svoj názor vo vzťahu k obžalovanému, pre nahradenie väzby v takomto prípade nepostačuje súhlas vyjadrený telefonicky, lebo zákon o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami výslovne vyžaduje súhlas dotknutej osoby, pričom takýto súhlas je neodvolateľný. Navyše bývalá priateľka obžalovaného vedie po absolvovaní liečenia úplne nový život a má vzťah s novým priateľom, ktorý tiež býva v obci F.. Za týchto okolností okresný súd vyhodnotil, že pre prepustenie obžalovaného z väzby a jeho podrobenie kontrole prostredníctvom technických prostriedkov neboli splnené zákonné podmienky.

8. Výrok o nenahradení väzby písomným sľubom obžalovaného odôvodnil okresný súd tým, že písomný sľub vzhľadom na osobu obžalovaného a povahu prejednávaného prípadu nie je dostatočný. Poukázal na to, že zo znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Danielou Martišovou vyplýva, že obžalovaný je dlhoročne a ťažko závislý od psychotropných látok - cannainoidov, opiodov a amfetaminov (marihuana, heroín, pervitín) s hlbokou depraváciou jeho osobnosti a to v jeho charaktere, záujmoch a vyšších citoch (morálnych, etických a sociálnych), ďalej na to, že je dlhodobo nezamestnaný, nemá trvalý pobyt a počas výsluchu sám potvrdil, že nemá žiadny príjem. Okresný súd prihliadol i na skutočnosť, že obžalovaný sa protiprávnej činnosti v podobe prisvojovania si jemu nepatriacich vecí dopustil tak na Slovensku (02.12.2018 krádež, 13.04.2017, 27.10.2018 a 13.11.2019 priestupky proti majetku úmyselným spôsobením škody na cudzom majetku krádežou) ako aj v Českej republike, ďalej že sa u neho prejavilo aj agresívne správanie, keď 09.01.2018 pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcej hádke fyzicky napadol poškodenú Z. F. a nasledujúci deň 10.01.2018 sa počas dňa (13:00 hod.) hrubo správal v predajni S. na Železničnej stanici R..

9. Okresný súd ďalej v odôvodnení uviedol, že podľa jeho názoru účel väzby nemožno dosiahnuť ani dohľadom probačného a mediačného úradníka, lebo prípadné nahradenie väzby by obžalovanému účinne nemohlo zabrániť v jeho odchode do Českej republiky, kde sa dlhodobo zdržiaval ako bezdomovec v S.. Bolo dostatočne preukázané, že sa v obci N., kde má evidovaný trvalý pobyt, nezdržiava a orgánom činným v trestnom konaní ani súdu nebol schopný uviesť žiadnu adresu na doručovanie písomností. Z charakteristiky jeho osobnosti vyšetrenou znalkyňou MUDr. Danielou Martišovou vyplýva, že by riadne nedodržiaval ani prípadný dohľad probačného a mediačného úradníka a povinnosti s ním spojené.

10. Otázku možného nahradenia väzby okresný súd uzavrel s tým, že nakoľko obhajoba a ani iná osoba nenavrholo nahradenie väzby podľa § 80 ods. 1 písm. a) a § 81 Tr. por. nemal dôvod okresný súd na to, aby sa zaoberal nahradením väzby inštitútmi upravenými v citovaných ustanoveniach Tr. por.

11. V závere odôvodnenia napadnutého uznesenia sa okresný súd argumentačne vyrovnal aj s otázkou, prečo osobitným výrokom nerozhodol aj o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, hoci sa touto žiadosťou v rámci rozhodovania o otázke ďalšieho trvania väzby po podaní obžaloby podrobne zaoberal. V tomto smere poukázal na právne závery vyjadrené v uznesení Krajského súdu v Trnave č. k. 5Tos/95/2021 - 1372 zo 4. augusta 2021, kde krajský súd uviedol, že pokiaľ nastane situácia, že na základe žiadosti obvineného, ktorý je vo väzbe a konania prokurátora, ktorý podá na tohto obvineného

obžalobu, sa stretnú dve povinnosti súdu, teda jednak rozhodnúť o žiadosti o prepustenie z väzby, ako aj rozhodnúť o väzbe obvineného po podaní obžaloby, je namieste rozhodnúť o nich spoločne a to jedným výrokom podľa § 238 ods. 4 Tr. por. Nie je pritom rozhodujúce, či žiadosť o prepustenie z väzby bola podaná pred podaním obžaloby, alebo po ňom. Rozhodujúcim je, že o tejto žiadosti nebolo doposiaľ rozhodnuté. Je to preto, že v oboch prípadoch sa rozhoduje o tej istej otázke, pričom odpoveď musí byť rovnaká. Nemôže dôjsť k situácii, kedy by súd jedným výrokom rozhodol, že obvinený sa ponecháva vo väzbe a zároveň by druhým výrokom vyhovel žiadosti obvineného a prepustil ho z väzby na slobodu. Ustanovenie § 238 ods. 4 Tr. por. ukladá súdu rozhodnúť o väzbe obvineného po podaní obžaloby. Súd týmto postupom vykonáva ex offio prieskum toho, či dôvody väzby trvajú alebo sa zmenili, pričom dôvodom na vykonanie takéhoto prieskumu je podanie obžaloby na obvineného, ktorý sa v čase podania obžaloby nachádza v tejto veci vo väzbe. Iným dôvodom na prieskum potreby ďalšieho trvania väzby je podanie žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku. Mechanizmus, akým dôjde k tomu, že súd skúma dôvodnosť pokračovania väzby obvineného je teda rozdielny, no otázka, ktorá sa v tomto procese rieši, je rovnaká a jeho výsledkom je buď rozhodnutie, že obžalovaný sa prepúšťa z väzby na slobodu, resp. opačné rozhodnutie, že jeho žiadosť sa zamietá. Obsahovo rovnocenným výrokom k zamietnutiu žiadosti o prepustenie z väzby je výrok o tom, že obvinený sa (z konkrétnych dôvodov) vo väzbe ponecháva, resp. že tieto dôvody jeho väzby trvajú. Požadavke zákonného rozhodnutia potom zodpovedá také odôvodnenie uznesenia, v ktorom sa súd primeraným spôsobom vysporiada so všetkými relevantnými argumentami, ktoré obvinený predniesol aj vo svojej žiadosti o prepustenie z väzby. Rozhodnutie o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby bude v takomto prípade pokryté výrokom podľa § 238 ods. 4 Tr. por., pričom v odôvodnení uznesenia súd uvedie i to, ako sa vysporiadal so všetkou argumentáciou obvineného, teda tou, ktorú uplatnil vo svojej žiadosti o prepustenie, ako aj tou, ktorú prípadne uviedol v súvislosti s rozhodovaním o väzbe po podaní obžaloby. V ďalšej časti odôvodnenia následne okresný súd poukázal na závery cit. uznesenia Krajského súdu v Trnave ohľadom plynutia lehôt na podanie sťažnosti, ak sa súčasne rozhoduje o oboch uvedených otázkach.

12. Voči tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na výsluchu zahlásil obžalovaný sťažnosť. Prokurátor sa práva na podanie sťažnosti výslovným vyhlásením vzdal.

13. Spisový materiál bol predložený Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie 29. decembra 2021.

14. Obžalovaný zahlásenú sťažnosť ku dňu konania neverejného zasadnutia neodôvodnil ani sám, ani prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Jany Obertovej.

15. Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

16. Krajský súd ako súd nadriadený po preskúmaní veci zistil, že sťažnosť proti napadnutému rozhodnutiu je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou - obžalovaným a v zákonom stanovenej lehote. Na podklade takto podanej sťažnosti následne krajský súd preskúmal postupom podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým obžalovaný podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

17. Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, toto bolo vykonané v súlade s Trestným poriadkom. Obžalovaný bol vzatý do väzby v prípravnom konaní z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., pričom väzba mu plynie od 27. augusta 2021. Konanie na súde sa začalo na podklade obžaloby, ktorú prokurátor podal 21. decembra 2021, t. j. viac ako 20 pracovných dní pred uplynutím

lehoty, ktorá by bola základnou lehotou väzby v prípravnom konaní. Okresný súd o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby a súčasne o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zo 17. decembra 2021 rozhodol do lehoty uvedenej v ust. § 76 ods. 2 Tr. por. Pred rozhodnutím obžalovaného riadne (po zákonomnom poučení) vypočul na výsluchu, ktorého sa zúčastnila okrem obžalovaného aj jeho obhajkyňa a prokurátorka. Okresný súd po výsluchu následne rozhodol uznesením, ktoré v celom znení spolu s odôvodnením a poučením uviedol v zápisnici o úkone. Rovnako správne okresný súd potom, čo obžalovaný voči uzneseniu zahlásil sťažnosť, predložil najneskôr nasledujúci pracovný deň spisový materiál na rozhodnutie o sťažnosti nadriadenému súdu. Z obsahu spisového materiálu tak neboli zistené ani neodôvodnené prietahy vo veci samej, ani v postupe okresného súdu, ktorý predchádzal napadnutému uzneseniu.

18. Vo vzťahu k materiálным podmienkam väzby obžalovaného aj krajský súd zistil, že v štádiu po podaní obžaloby naďalej pretrváva dôvodné podozrenie, že sa obžalovaný dopustil skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu. K tejto otázke sa okresný súd v napadnutom uznesení podrobne vyjadril, keď poukázal na to, ktoré dôkazy nateraz svedčia v neprospech obžalovaného, preto bez nutnosti ich opakovania si krajský súd tú výstižnú argumentáciu okresného súdu osvojuje, v podrobnostiach na ňu poukazuje a pripomína, že v konaní o sťažnosti, ktoré je dvojinštancné, platí, že rozhodnutia súdov prvého a druhého stupňa tvoria vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je nadbytočné vecne správne argumenty súdu prvého stupňa opakovať v rozhodnutí o sťažnosti. K dôvodnosti podozrenia sa žiada doplniť, že sa podaním obžaloby umocnilo, pričom z odôvodnenia samotnej obžaloby je zrejmé, o ktoré dôkazy prokurátor svoju obžalobu opiera.

19. Správne tiež okresný súd poukázal na to, že pri rozhodovaní o väzbe sa nerozhoduje o vine či nevine, že sa dôkazy nevyhodnocujú takým spôsobom, ako je to v rámci konečného (meritórneho) rozhodovania na hlavnom pojednávaní, že pri rozhodovaní o väzbe sa nevyžaduje požiadavka úplnej istoty, ale stačí, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, napríňa znaky konkrétneho trestného činu a zároveň existuje dôvodné podozrenie, že ho spáchal obžalovaný.

20. Pokiaľ ide o dôvody tzv. útekovej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., aj pri nich okresný súd správne skonštatoval, že u obžalovaného naďalej trvajú. Okresný súd svoje právne závery opäť podrobne, logicky a zrozumiteľne odôvodnil. Aj podľa názoru krajského súdu je hrozba, že obžalovaný v prípade prepustenia z väzby na slobodu ujde alebo sa bude skrývať, aby sa vyhol trestnému stíhaniu alebo hroziacemu trestu, stále reálna a možno súhlasiť s názorom okresného súdu, že od ostatného rozhodnutia o väzbe obžalovaného nenastala v konaní žiadna taká okolnosť, ktorá by zásadne zmenila pohľad na dôvody tzv. útekovej väzby u obžalovaného.

21. Rovnako správne okresný súd uzavrel, že náhľad na existenciu dôvodov tzv. útekovej väzby u obžalovaného nebolo spôsobilé zmeniť ani jeho tvrdenie predostreté v žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, že má možnosť bývať u bývalej družky D. N. v F.. Toto jeho tvrdenie totiž nebolo objektivizované a ako na ničím nepodložené naň správne okresný súd neprihliadol. Rovnako nedôvodne obžalovaný v žiadosti namietal, že dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. u neho nie sú dané. Zo strany súdov rozhodujúcich o jeho väzbe totiž opakovane dostal odpoveď, ktoré konkrétne skutočnosti odôvodňujú obavu, že by mohol konať spôsobom predpokladaným v ust. § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. Na týchto skutočnostiach sa dosiaľ nič nezmenilo.

22. Okresný súd tiež správne postupoval, keď s rozhodovaním o ponechaní obžalovaného vo väzbe po podaní obžaloby spojil aj rozhodnutie o už skôr podanej žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, keďže vo svojej podstate ide o posúdenie rovnakej otázky. Správne v tomto smere rozhodol jedným výrokom podľa ust. § 238 ods. 4 Tr. por., odvolávajúc sa na uznesenie Krajského súdu v Trnave zo 4. augusta 2021, sp. zn. 5Tos/95/2021, keďže s tam opísaným postupom sa stotožňuje aj v tejto veci konajúci senát 6Tos Krajského súdu v Trnave.

23. Pokiaľ ide o výroky napadnutého uznesenia, ktorým okresný súd nenahradil tzv. útekovú väzbu obžalovaného ani jeho písomným sľubom, ani dohľadom probačného a mediačného úradníka, aj tieto považuje krajský súd za vecne správne a zákonné. Správne okresný súd poukázal na to, že osoba obžalovaného, doterajší spôsob jeho života a povaha prejednávaného prípadu sú takými okolnosťami, ktoré neumožňujú nahradiť jeho väzbu žiadnou z uvádzaných alternatív. V podrobnostiach potom krajský súd opäť poukazuje na vyčerpávajúce zdôvodnenie okresným súdom v napadnutom uznesení.

24. K uvedenému je potrebné dodať, že nahradenie väzby prostriedkom prípustným podľa vnútroštátneho práva, ktorý je miernejší ako obmedzenie osobnej slobody (§ 80 a § 81 Tr. por.) a ktorý je zároveň spôsobilý zabezpečiť účel väzby, je možnosťou, ale nie právom obžalovaného. Pri rozhodovaní musí súd vždy zvažovať, či nahradenie väzby preváži nad dôvodnou obavou vyjadrenou v ust. § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., čo v jeho prípade nepreváži.

25. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel krajský súd k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne a zákonné, preto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného ako nedôvodnú zamietol. O podanej sťažnosti pritom krajský súd rozhodol do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou lehotou väzby v prípravnom konaní tak, ako to predpokladá Trestný poriadok.

26. Jedinú chybu, ktorý krajský súd v napadnutom uznesení identifikoval, je že sa v odôvodnení rovnopisoch uznesenia pri citovaní použitých ust. Trestného poriadku objavili nesúvisiace znaky svedčiace o tom, že dikcie zákona boli súdom prevzaté z webovej stránky Y.. Keďže zápisnica o výsluchu, ktorá obsahuje celý text uznesenia (vrátane odôvodnenia), ale ani prvopis uznesenia touto chybou netrpia, je zrejme, že ide o chybu spojenú s písomným vyhotovovaním rovnopisov napadnutého uznesenia, ktorú chybu bude povinný okresný súd predpísaným spôsobom odstrániť a do budúcnosti (pro futuro) sa jej vyvarovať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.